

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuler în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Torturarea martirilor.

(D—s.) Știrile, și triste și revoltătoare, ce ne sosesc mereu de lângă Tisa și Dunăre, dela Seghedin și Vaț, unde iubiții nostri martiri își duc zilele lor amare, sunt cele mai îngrijitoare.

Până când în Seghedin martirii iubirii de neam sunt supuși unui sistem penitenciar din cele mai severe, neputând conveni unii cu alții, nepermițându-li-se vizitele cunoscuților și condamnații fiind a-și petrece aproape ziua întreagă în culelele lor, unde nici chiar familiile lor nu au intrare, — pe atunci în Vaț însuși medicul temniței, mințat de considerații umanitare, se vede nevoit să facă ministrului un raport, în care îi atrage atenția acestuia asupra imposibilității condițiilor igienice, în care viețuiește întemnițatilor este expusă celor mai grave consecuențe, și îi recomandă că, dacă nu voeste frângerea lor deservită, să-i scoată din umedele beciuri, unde moarte îi așteaptă...

N'avem nici o știre, că ministrul să fi răspuns la acest raport și să fi ordonat strămutarea lor într'un edificiu mai sănătos, și peste tot să fi luat măsuri pentru apărarea vieții lor, pentru-că nu la moarte sunt ei condamnați. Nimic din acestea nu s'au făcut, ci din contră suntem informați că soarta lor e și mai amară, condițiile igienice tot așa de misere și sănătatea lor sdruncinată cu deservire.

E evident, că aici se face un atentat chibzuit și conștient la viața martirilor neamului românesc; se intenționează înfrângerea lor totală și prin înfrângerea lor sugrumarea mișcării naționale; torturarea martirilor nostri într'un mod așa de brutal — suntem siguri — a primit aprobarea celor dela putere.

E revoltător deci și ne umple de cea mai mare amărăciune acest sistem și crud și laș de persecuție, îndreptată contra acelor, cari nu au mijloc și nici posibilitate a se apăra, expuși fiind puterii, exercitate așa de nemilos. Și mai revoltător este, și scârbă și disgust îți stârnește ipocrisul cu care guvernul prin oamenii săi de talia lui Pázmány, vestesc lumii largi „fericirea” din temnițele ungurești, soarta „dennă de invidiat” a întemnițatilor din Seghedin și Vaț. Acestor insulte lașe, demn răspuns li-a dat un Maghiar prin scrisoarea sa adresată ziarului „Indépendance Belge”, în care spune nudul adevăr despre „fericirea” în temnițele ungurești și despre cele mai revoltătoare sisteme de prigonire îndreptate contra martirilor nostri.

Cu astfel de măsuri, guvernul maghiar vrea să ne răpească și cel din urmă dram de paciență, și pune la probă cum pînirea noastră între pornirile firești ale inimii devotate martirilor nostri și între considerația calmă a situației vitrege. Cu toate acestea, dacă temnițele în cari cei-ce pentru a neamului devotată iubire se jertesc, sunt torturați sistematic și cu brutalitate, ar fi în mijlocul munților nostri, unde cu Doina lui Lucaci își începe țeranul munca de toate zilele și pe al lui chip îl visează noaptea — poate-că nu ne-am pute stăpâni ca într'un moment de justă indignare să dăm năvală asupra afurisitelor ziduri; la Seghedin și la Vaț însă nu putem să pornim astfel de pelerinagii.

Puși în imposibilitate de a le da ajutor iubiților nostri martiri, și suferințele lor a le alina, nu putem face altceva, decât să-i asigurăm de venerațiunea și nemărginita iubire ce întreg poporul român le păstrează, mai ales în aceste grele vremuri. Asigurarea, că poporul român, pentru al cărui bine aduc atâtea jertfe, nu va uita aceste mari servicii, fie-le răsplata atâtor suferințe amare, și mângăiere în durerea sufletului lor!...

Ear' noi să — ținem minte!

După congresul naționalităților a apărut în Chichinda-mare o broșură sârbescă: „Uspomena za narodni kongres u Budimpešti” care scrie „Pester Lloyd”, ar fi plină de agitațiuni contra statului.

Procurorul va intenta procesul „covenit” autorului „periculos” — anunță același ziar.

Chestia română în Belgia. Ni-se scrie că în Bruges avea să se țină în ultima zi de August un congres al Flamanzilor. Chestia română trebuie să fi fost discutată, deoarece suntem avizați de dl I. N. Roman, învitat să iee parte la congresul acesta, că ea de sigur era să se fie pusă în program. Așteptăm încă confirmarea acestei stiri, care arată că Flamanzii se ocupă de chestia noastră simlă și luptei lor pentru egala îndreptărire al limbii naționale.

Din temniță la tribunal. Iubiții nostri martiri, dnii Mihail Veliciu și Dr. Aureliu Suciu au apelat la Curie, precum se știe, în contra sentenței, prin care Camera advocațională i-a pus sub acuză pe motivul, că au fost condamnați în procesul Memorandului Curia, după-cum aflăm, a respins recursul martirilor nostri, în urma căreia la finea lui Octombrie vor avea să se prezente în persoană la — pertractare.

Consistorul metropolitan plenar în ședințele sale ținute astăzi, discută și stabilește textul instrucțiunii către credincioșii bisericii ortodoxe referitor la reformele bisericești.

Din Bucovina. La câți ani — odată; la câți ani, în fața alegerilor ce se apropie, deși sunt departe încă, ține și un deputat bucovinean o dare de seamă înaintea alegătorilor? Dl Grigoreea a întreținut pe alegătorii sei cu o dare de seamă, pe care o semnalăm ca un pas nou făcut de actualii șefi spre ideile tinerej generații bucovinene, a cărei forță morală crește mereu. Dări de seamă se cereau mereu și — se face una, cu o regie care este însă cam suspectă în privința spontaneității oratorilor. Ca început trebuia totuși notată această dare de seamă.

Slovacii pe lucru.

În „Politik” din Praga au apărut două corespondențe date din Turceansky-Svat-Martin, care se ocupă cu cele mai nouă acțiuni culturale ale Slovacilor.

Aliații nostri, se știe, au simțit mai mult decât alții mâna de fer a guvernelor ungurești, și-au pierdut multă avere și institute însemnate pentru educațiunea națională.

Ne înveselește prin urmare noul avânt, pe care Slovacii îl iau și pe teren cultural și căruia noi îi dorim cea mai bună reușită.

Sunt douăzeci de ani de când „Matica slovenska” a fost sistată, și după douăzeci de ani se constituie „societatea museală slovacă”, al cărui sufl este preotul Andreiu Kmet. Numărul membrilor deja s'a ridicat la 200 și ei au dat deja 1450 fl., ca contribuiri. Organul științific al reuniunii este o revistă de specialitate, care apare deocamdată în pauze nedefinite și în care membrii își publică lucrările lor. Colecțiunile și biblioteca se păstrează deocamdată în casa națională „Dom”.

Problema societății museale este foarte a propos: a studia din punct de vedere etnografic, natural-științific, arheologic și istoric — Ungaria-de-Nord, sau așa numită „țeară a Slovacilor”. Pentru a mijloci o colecțiune cât mai completă a materialelor, s'au tipărit instrucțiuni speciale pentru publicul silitor, care vrea să adune.

„Astfel”, zice raportorul lui „Politik”, „se vor crește dela sine specialiști, fie în adunarea practică și în ordonarea materialului, fie în analiza teoretică și se vor găsi și apropia cu încetul cei-ce au tendențe similare, se vor forma

grupe, se vor face legături cu știința altor popoare și străduințele naționale, întăritoare ale caracterului național, vor deveni o zală în știința lumii culte”.

Comitetul administrativ al acestei societăți museale și-a ținut după adunarea generală, — la care asistase și polițaiul guvernului — prima sa ședință.

„Acesta este începutul reușit al unei lucrări, care promite a deveni de cea mai mare importanță pentru dezvoltarea intelectuală a poporului slovac, dacă ea va fi continuată cu stăruință și plăcerea cu care a fost inițiată”.

În a doua corespondență găsim însemnate succesele unei asidue lucrări pe terenul educațiunii femeii slovace. Reuniunea femeilor, „Zivena”, va pute încurând să deschidă o școală de fete cu un internat, care îndată-ce mijloacele vor permite, se va adauge și cu o instrucție literară mai superioară.

Și chestiunea gimnasiului a intrat într'un nou stadiu. O „societate pentru înființarea unui gimnasiu interconfesional cu limba de propunere slovacă”, va îngriji pentru sporirea fondului deja existent până la suma de 100.000 fl., va elabora statutele gimnasilor și va căuta să obțină aprobarea lor, ear' până atunci va ajuta pe școlarii și studenții slovaci talentați cari încă sunt săraci și siliți a cerceta școlile străine.

Acestea sunt știrile bune, care dovedesc că aliații nostri, îngenuchiți odată, se ridică a doua-oară și — frumos se ridică. Cu lucrări de acestea serioase ei vor reuși de sigur să susțină spiritul național în corpul lor aspru atacat de stăpânitori.

Noi ne bucurăm sincer de ele și le dorim un succes mare!

Cronică politică.

(Reforme pentru Armenia). Se scrie din Constantinopol: Se asigură în oare-cari cercuri diplomatice, că acțiunea celor trei puteri s'ar mărgini până acum la o declarație a ambasadiorilor din Londra, Paris și Petersburg, care zice, că cele trei puteri nu mai consideră ca satisfăcătoare propunerile Porții în privința comisiunii de control și că insistă asupra intrării de delegați europeni în zisa comisiune.

Se asigură deasemenea, că noile concesiuni făcute Mercuri de Sultan celor trei ambasadori prin mijlocirea fostului ministru al afacerilor străine, Said-Pașa, ar fi fost retrase după 12 ore.

*

(Majestatea Sa Monarhul în Franța). Din Aix-les-Bains se telegrafează, că Majestatea Sa Monarhul nostru, după terminarea manevrelor de toamnă a armatei franceze, va sosi la Aix-les-Bains, unde va fi primit de președintele republicii franceze, dl Felix Faure. Deodată cu Majestatea Sa Monarhul va sosi și Majestatea Sa Împărăteasă-Regină.

*

(Din Austria). Precum se știe, Majestatea Sa Monarhul a amînat rezolvarea crizei de cabinet, pentru timpul, când se va reîntoarce dela manevrele de toamnă. În urma acesteia s'a deschis teren larg pentru diferite combinații. Relativ la persoana contelui Badeni, o corespondență din Viena spune, că încredințarea de a forma cabinetul, fără îndoială i-se va da lui. Se afirmă cu posivitate, că contele Badeni, îndată-ce va fi pus în fruntea guvernului, va prezenta parlamentului un proiect de reformă a legii electorale.

*

(Din Italia). Baronul Blanc, ministrul de externe italian, a prezentat înaintea parlamentului patru cărți verzi despre chestia africană a Italiei. Dintre acestea volumul prim a apărut, și din documentele aflătoare în ea s'au adevărate presupuneri, că relativ la politica colonială în Africa, între Italia și Anglia este o înțelegere comună și bine marcată.

*

(Din Macedonia). „Agenția Balcanică” anunță din Sofia, că vre-o trei oficeri în rezervă au recuirit din județul Burgas o bandă constatătoare din 30—40 oameni, cu care a încercat să treacă peste hotarul turcesc. Ei au fost la graniță atacați de o trupă și bătuti. Oficerii deșinuți sunt predați tribunalului.

*

(Manevrele din Austria). Din Budweiss se scrie cu data de 2 Septembrie: Azi este prima zi de manevre a corpurilor al 8-lea și al 14-lea de armată.

Înaintea prânzului, care s'a dat în cortul pe care l'a întrebuințat Archiducele Albrecht în timpul campaniei dela Costozza, Împăratul a rostit un discurs, reamintind cu o adâncă emoțiune pe Archiducele Albrecht și promițând să meargă și pe viitor pe urmele Archiducelui și de a face mereu progrese, rămânând în ideile sale.

Au asistat la acest prânz: Archiducele Regnier, ministrii de război și al apărării naționale și șeful statului-maior.

Împăratul a fost peste tot aclamat cu entusiasm.

FOIȚA „TRIBUNEI”

„Verein für siebenbürgische Landeskunde”.

În „Allgemeine Zeitung” din München, adausul literar la numărul 200 a. c., găsim următorul raport despre lucrările din anul trecut ale Verein-ului săsesc:

Verein-ula continuat mai fătaiu edarea mai departe a Archiv-ului, avînd următorul cuprins: Fr. W. Seraphin, Din scrisorile familiei Heyden-dorf (1737—1805); G. D. Teusch, Conspiect asupra istoriei Ardealului (1526—1699); F. W. Seraphin, un glosar latin-german din veacul XV. din Rrașov; Fr. Schuller, contribuiri documentarii la istoria Ardealului dela lupta dela Mohaci până la pacea dela Oradea-mare; Dr. Fr. Teusch, Cuvînt comemorativ asupra lui G. D. Teusch. — Independent, adică în ediții separate s'a publicat L. Reissenberger, Mănăstirea dela Cârțșoara și V. Kästner, Poesii în dialectul săsesc-transilvănean.

Deja incurse, aprețiate de comitet și gata a fi tipărite sînt alte vre-o zece lucrări din

istoria patriei și a dreptului transilvănean, despre flora Sibiiului și Covasnei, despre poetul Mihail Albert, despre nomenclatura unei comune, despre cetățuia dela Rîșnov etc. Gata de tipar este și o mare lucrare a lui Resch despre numismatica Ardealului dela pacea dela Oradea-mare încoace, cuprinzînd 85 tabele de monete și descrierea lor. Se pomenește în fine de „Correspondenzblatt”, care sub redacția dlui Dr. A. Schullerus a înrodit în mod multilateral știința săsescă.

Raportul se plînge de încetarea cercetărilor săsești pe terenul istoriei romane și auto-romane, arată cum cercetările ungurești pe acest teren au luat un mare avînt și cere ca și „între noi” să se ridice cineva care să cultive earși, ca odată Goos, acest teren.

Cu deosebită căldură raportul vorbește de folclorale, cu care Verein-ul se ocupă; scopul este: o scriere completă, scrisă după toate cerințele științei moderne, cuprinzînd aici și vocabularul săsesc, care va costa multe parale.

Când o să ajungem să iee lumea și despre noi notiță?

Siv.

Constatari și sfaturi.

— (În formă de scrisori.) —

(Urmare).

VIII.

Încep cu ce am sfîrșit în epistola trecută, îndemnându-te de nou ca să muncești și să-ți câștigi cunoștința chiar și cu sacrificiul celor mai multe plăceri. Îmbogățindu-ți capitalul intelectual nu-ți privi de un isvor de venit material ori de titlu la ambițiune, ci apără credința și moralitatea. Dă-ți nisuița, ca întru toate să te conformezi adevărilor de credință, căci știi bine, iubite frate, sînt unii a căror viață e un argument trist, că ei au învățat despre adevărurile de credință, ca să nu creadă. Formalitatea, îndeplinirea mecanică a funcțiilor scot la credință îndoiență și indiferențismul lor.

Promovează credința în popor, căci fără de ea nici când nu va fi în stare să se entusiasmeze, fără de ea poporul e „un cimiter, e un mausoleu”.

Lucră pentru înălțarea fiilor tăi atât pe terenul politic, cât și economic, pentru-că dacă poporul crește și se desvoaltă numai unilateral, atunci are un aspect tare antipolitic și și periculos.

Credința și moralitatea au să fie baza dezvoltării paralele a poporului pe terenul politic și economic, și aceasta e condiționată de perfecționarea intelectuală a lui.

În toate acțiunile, să fii desinteresat, căci poporul fiind conștient despre aceasta nu numai te va iubi, ci viața își va da-o pentru tine. Fii mîndru pe trecutul plin de suferință a poporului nostru. Mergi pe calea arătată de conducători și spune poporului, fiind și tu convins, că nu uoul, nici zece și nici chiar o sută vor pute să ne facă fericiți, dacă majoritatea nu va voi; spune-le, că fiecare trebuie să lucre, se abnege atîta cît poate; căci e greoaie chivemisala chiar și a unei case atunci, când numai unul ori doi lucră pentru 8—10 inși; spune-le, că nimic nu poate să reziste celui-ce voește să fie liber.

Îți recomand, să ai în vedere efectele salutări ale ordinei, ale disciplinei.

Dacă ești pus mai mare, lucră ca mai mare; fiind inferior chiar și în cazul când ai dispune de puteri intelectuale mai mari decît superiorul tîu, lucră ca inferior.

Toți nu pot să fie în frunte. Consulii romani, cei dintăi în Roma, se luptau, pe timpul mării Romanilor, nu ca conducători ci ca simpli gregari de multe-ori.

Cei din frunte trebuie să fie urmași și în cas de lipsă apăsări.

În biserică și în școală, acasă și în câmp predică „adevărul” și toate datorințele ce rezultă din el, datorințe sfinte atât pentru biserică, cât și pentru patrie și națiune.

Datorințele ce le ai în biserică, cred că le-au atîns în destul, direct și indirect.

Să ne ocupăm puțin cu școala.

E lucru cunoscut iubite frate, că fiind pe arena de luptă, ca să poți spera învingerea, trebuie — pe lângă numărul proporționat a combatenților din ambele partide — ca armele să fie de aceeași perfecțiune.

La cas, că luptătorii unei partide sînt mai puțini, pentru o eventuală învingere, necesar e, ca ei în toate privințele să fie înarmați mai bine, decît adversarii lor numeroși.

Armele cele mai perfecte ale timpului modern nu sînt tunurile de calibru Krupp ori puștile sistem Mannlicher, ci cultura și moralitatea.

Răsboaiele de forță fizică au încetat, ori că nu sînt așa frecvente, ca în timpurile de mai nainte.

Prafu de pușcă nu se prea folosește! Patul puștii și ascuțitul sabiei se folosește mai ales în patria noastră și prin Turcia! când vorba e ca aici poliția de câmp să-și arete puterea asupra țeranilor de diferite naționalități, ear' dincolo, când musulmanii din iubire față cu învățăturile profetului lor neîndreptățesc pe creștini, și voesc să-și țină în orbia și întunerecul, în care ei se află.

Nu sînt răsboaie, în cari prin descărcăturile tunurilor și ale puștilor, să se sgduie întreagă atmosfera, în cari să se verse sângele popoarelor; răsboaie, cari să țințească

Contra școalelor ungurești.

Măderat, Aug. 1895.

Domnule Redactor!

Încă în nr. 147 al foii „Tribuna” s'a scris ceva despre școala ungurească din Măderat, despre care nici până azi nu se știe ce caracter are. Confesională nu e, pentru că nu sunt nici rom-cat nici reformați aici la noi, ca să aibă lipsă de ea.

De stat încă nu e pentru că comuna noastră nu e pusă între acelea căror li-se vine partea din cele 400 ale milleniului.

Comunală încă nu e, pentru că comit. com. nu are nici o treabă cu ea nici nu solvește nici un filer până acum. Cu toate acestea, susținătorii ei, mai bine zis fondatorul ei i-au dat numele de „*községi magyar nép iskola*”, o numire pe care comitetul comunal a respins-o și a protestat contra ei.

În ședința comitetului comunal dela 3/15 Aug. luând comitetul la cunoștință suspendarea scaunului școlar ales din sinul său pentru școala comunală impusă, și înlocuit prin alt scaun, cu membri denumiți dintre străinii, cari se află în hotarul comunei noastre au înaintat următorul protest:

„Luând în considerare, că în urma forței care ni-s'a făcut să alegem scaun școlar pentru școala comunală, impusă nouă acel scaun a fost dizolvat și suplinat — contra legii — cu indivizi, cari nu sunt membri în comitetul comunal, ba nici ai comunei, nici nu au recerșit cari le pretinde legea dela membri unui scaun școlar, comitetul comunal protestează contra destituirii scaunului ales din sinul său, protestează contra numirii noului scaun școlar, pentru că membri lui nu numai că nu sunt membri ai comitetului comunal, dar' nu sunt membri nici chiar ai comunei.

„Protestează contra numirii școlii de „comunală” până când aceea nu e supusă comitetului comunal și își exprimă părerea de rău, ca „autoritățile comitatense” în loc să păzească, ba să dea exemplu la împlinirea legilor calcă și nesocotesc legile patriei noastre.”

Că se va lua în socoteală acest protest nu știm, dar' noi ni-am împlinit și ne vom împlini datorința totdeauna, cât puterile ne vor ierta.

Auzind Ovreur arânduș Werner, căci era de față ca membru în comitet, protestul dat, a încremenit și s'a rugat să nu protestăm, că ei abie din scaunul școlar numai să capete ajutorul de 400 fl. promis dela stat. „L-a scăpat pe Ovreur vorba de a spus, că dacă protestăm nu pot căpăta ajutorul.”

Cât de colo se vede, că ei cu minciuna au recurs după ajutorul de stat!

Acum ese la iveală, cauza pentru care scaunul școlar ales de noi a fost destituit și înlocuit de indivizi neo-maghiari, cari au de președinte pe arândușul Werner Heinrich.

Dacă rămănea scaunul școlar ales de noi, ce avea de președinte pe preotul I. M., poate mergeau trebile bine, dar' așa, ajungând Ovreur în frunte vor merge și mai „bine”!

Nu știu cum se va pute însă despărți Jidovul de „gescheft”-ul ce-l are în plan. Atât el cât și fratele-sau (fostul arânduș în anii trecuți, dar' bancrotat prin concurența Românilor) au câte doi băieți, cari în trecut au cercetat clasele civile în Arad, unde trebuiesc bani pentru susținere, și aceia — nu-s, — de

când comerciantul român Moise Morariu li-a întins degetul de a se măsura cu ei, S'au cugetat drept-aceea Jidanii altcum... nițică înțelegere, „gescheft” cu învătătorul dela școala ungurească și acela va instrui pe băieții ovrei ca să poată depune examenele de lipsă. Jidanul sîret, ca să acopere aceasta, a colindat prin comună, ademenind oamenii să deie pruncii la școala ungurească-jidovească, că apoi ti vor pune „vințeluri”. Dar' nu astfel a cugetat învătătorul lor, căci văzând cum stă treaba, s'a exprimat cătră un individ din ceata lor, că el a gândit că altcum va fi școala ungurească din Măderat, dar' dacă așa stau lucrurile, el nu se va lupta cu gunoiul Măderatului.

Dar' așteaptă tu „oláh popa” și „daszkel”, voi sînteți de vină!

Învătătorul Eberlein alias Erdösi Ferencz și-a dat demisia, scriind atât președintelui Werner cât și inspectorului reg., Varjasy cauza abziecerii. N'am avut parte să ved epistolele, dar' persoanele de încredere cari am văzut, mi-au spus, că mai ales epistola adresată insp. regesc, cuprinde acușele cele mai grave — se înțelege nemotivate — la adresa preotului M. și a învătătorului, precum și contra unor membri din antistia comunală din Măderat.

Comparând cuprinsul epistolei, cu exprimarea fostului învăt., Eberlein, față de viitorii elevi ai școlii jidovești, nu știți ce să crezi. — Una reese la tot cazul, că și aici Ovreur W. joacă rolul. Ca să-și răsbune pentru scărmanarea ce a primit-o în ședința comit. com. a pus pe numitul inv., care, acum știa că nu vom mai da față cu el, — ca să ne arunce tot felul de acușe.

Ne surprinde, că cei dela comitat nici acum nu ved cu cine au de lucru. Să știe dl Varjasy, că acei 10—15 băieți români descriși sunt numai pe hărțile și între ei sunt și de 4—5 ani, pe cari nu-i putem primi la noi.

Din toate reese, că Ovreur Werner a cerut școala comunală și a ademenit pe câțiva zăpăciți să înscrie băieții, că astfel el și fratele-sau mai ușor să învețe pe ai lor, adică au făcut „gescheft” și lumea ungurească iubilează că au școală ungurească în Măderat!

Săteanul.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Geoagiu, August 1895,

Stimate Domnule Redactor!

Timp de peste 5 ani am fost silit să petrec departe de căminul părintesc, în România, unde mi-am aflat și unde își află mulți Transilvăneni pânea de toate zilele; căci în „fericită” noastră Ungarie numai acela o poate duce în bine și e favorit, care se face unealtă scărboasă în mâna Ungurilor și dacă își bate joc de națiunea din care face parte.

Reîntors acasă în comuna „mi natală” Geoagiu de-sus, cott. Albei-de-jos, abia am petrecut câteva zile și am fost urmărit pas de pas, nu cumva să mă pun în înțelege cu cineva și să răstorn statul ungar.

Prezența mea dară în comuna Geoagiu era spin în ochii unor oameni prețioși conducători ai poporului, cari umblă cu doi bani în trei pungi și cari biruiți de scărboasele interese egoistice lucră în detrimentul și spre rușinea neamului românesc.

Cel cu musca pe căciulă, care nu mă poate vedea, este „învețatul” și vestitul no-

tărșel dela Geomal, N. Crișan, căruia de multe ori i-am spus în față multe fărădelegi ce le făcea și le face locuitorilor români din comunele aflătoare în cercul seu. — Așa de exemplu a lucrat cu dusmanii neamului nostru ca să fie primar în comuna noastră curat românească un Jidan; pentru că un pasaport pentru România a pretins și primit câte 5—8 ferii de must și astăzi primește câte 3 fl. v. a.; Taxe dela reglaxații de dare a primit câte 4—5 ferii must dela fiecare sîrac și alte multe, pe cari nu le pot înșira toate cu această ocaziune.

Pentru că i-am spus în față lucruri de felul acestora, a cercat răsbunare contra mea, și eată cum:

Înainte de asta cu vre-o 6 luni aflându-mă în casa primarului din Geoagiu, unde notarul Crișan ameiț de beutură a voit în mod cocișesc să-și răsbune contra mea, ne-am și luat la pîrleală amândoi.

Cu atîta nu s'a mulțumit, ci ca să-și înmulțască meritele, m'a acusat de agitator național la tribunalul din Alba-Iulia și pe la prețură. Urmarea a fost, că după câteva zile trei gendarmi venind în comună și legându-mă ca pe un făcător de rele, m'au dus în arest în Alba-Iulia, unde fără de nici o vină am robot peste cinci luni de zile.

Pecătosul notar Crișan ca să ese învingător cu minciunoasele lui acușe ridicate contra mea, și-a câștigat oameni cu merite ca și dinșul, ca să mărturisască stîmb contra mea, și i-a și aflat, și acestia sînt amicul seu Jidanul care e și primar; preotul A. Repe de, care atătea fapte păcătoase are, încât ar fi o rușine a ne mai ocupa serios de acest rătăcit. Altul e preotul Barb, care pentru ajutorul de stat se lapădă de tot ce e sfînt, ba e gata a săvîrși ori-ce păcate scărboase contra neamului seu, dacă va cere fisolgăbireul prin netrebnicul seu organ N. Crișan.

Acești păcătoși în frunte cu Crișan cîtați fiind la tribunalul din Alba-Iulia în două rînduri au fasonat contra mea, că agitez poporul contra Ungurilor, și alte multe minciuni obraznice, ce mai nu-și poate omul închipui că vezi Doamne, să-și facă și ei ceva merite că au descoperit un agitator și ca să poată vorbi și despre ei lumea, că au săvîrșit o faptă de laudă.

S'au mai ascultat afară de acestia și alți martori (de toți 12), dar' deși unii și-au dat silința să facă pe voea acestui lăpădat notar, totuși minciunile lor nu s'au nimerit și eu am eșit drept și nevinovat; ear' ei au picat cu rușine.

Rușine să le fie, căci ei nu știu alt teren de a-și câștiga merite, decât să mă denunțe pe mine cătră dușmanii neamului românesc și să-și răsbune asupra mea cu temniță ungurească.

Acestor păcătoși nu le place că se află câte un om care le vede și le muștră fărădelegile și păcatele lor, și de aceia voesc a-și face merite ca să fie susținuți și laudati de puternicii zilei.

Sărace Geoagiule, că prin conducătorii tăi ai ajuns de bătjocură în timpul din urmă!

Ca să știe și onoratul public cetitor cu ce păcătoși de oameni ne mîncăm zilele pe aici, vă rog domnule redactor să buevoiați a publica această corespondență pe răspunderea mea.

Iacob Morușcă.

Din diecesa gr-cat. de Oradea-mare.

Până când cu multă plăcere cetim, că din toate părțile locuite de Români au grăbit să participe la congresul naționalităților, sau fiind împedecați, cel puțin n'au întârziat a trimite scrisori de aderențe, până atunci, cu durere sîntem siliți a mărturisii, că preoțimea și învătătorimea gr-cat. oradană, afară de doi, abia știe mai mult despre congres decât poate ce au cetit în „Tiszántul”, „Magyar Állam”, „Szabadság” etc., altcum s'ar fi mișcat, și n'ar fi stat cu mâinile în sin: „Fala dieceselor gr-cat.” unde-ți e „fala”? Pare-mi-se că „quondam” „fala” dieceselor gr-cat. a ajuns de „coada” dieceselor! Faptele vorbesc. Nici viețai bisericescă, nici națională, nici socială, nici congregațiuni preoțești, nici adunări învătătorești, cu un cuvînt nimic nu avem, din ce s'ar pute deduce, că trăim și noi. Amărții de noi! Apoi mai zicem, că și noi sîntem Români! Români între patru păreți, unde nu ne vede și nici nu ne aude nimeni. Însă când e vorbă să facem, să lucrăm, să ne expunem, atunci nu se află omul! Unul așteaptă să fie episcop, altul canonic, celalalt protopop, altul aspirează la parochie mai bună. Unul are familie mare și nu se poate expune a-și teme viitorul familiei de dragostea mare a celor mari, altul n'are familie, dar' nu voște să se strice cu cei dela putere, și nu dorește a schimba sfînta trîndavie cu lucrul. Ne mîngăiem cu aceea, că sînt alții destui, și că și fără noi tot trăi-va și va înflori neamul românesc. Da, da, trăi. Însă atunci ce lipsă are un neam de oameni moleșiți, indiferenți și celelalte scuze pruncești? Sărmană turmă! Păstorii tăi dorm!

Poate va socoti cineva, că dacă nu ne spargem capul cu cele naționale, apoi cu cele bisericesti da. Numai că una fără alta nu se poate la noi. Atîta totuși se svonește și se vorbește, că la toamna viitoare preoțimea rurală va să se adune ori la Orade ori la Careii-mari, ca acolo consfătuindu-se „unanim vor abzie de dreptul de a competa la beneficii mai bune, și măritul consistar va fi rugat a declara de statut diecesan: că parochiile mai bune, mai virtos de aici încolo, numai exclusiv nepoților și nepoateelor d-lor din consistor să se confereze ca de zestre. De concurs nu este nici o lipsă. Meritele ear' sînt numai vorbe goale”. De present încă sînt vre-o trei parochii bune în vacanță de vre-o 7 luni de zile, unde nici veduie nici orfani de preoți nu sînt, și e minune, că nici până acum nu s'au conferit (?), deși nepoți aspiranți și și nepoate, sînt cu droaia!

Le este în cuget apoi și ceva mai serios și adecă: Să se roage, ba să se constrîngă dñii chivernisitori ai fundațiunilor diecesane să nu le fie greu a da rațiociniu de 20 ani despre banii cari li manipulează, fiindcă le este dorul de a ști cum stau acele fundațiuni. Și apoi dela anul viitor încolo să se deie în tot anul rațiociniu public, și că la revidarea rațiociniilor în tot anul afară de protopop din fiecare district să iee parte încă doi preoți. Vom vedea că vorbele acestea nu vor rămâne numai vorbe goale și vești fără nici o basă.

Acestea am dorit deocamdată a vi-le notifica, on. Redacțiune! Dacă însă veți binevoi a-mi da loc în coloanele acestui prețuit ziar, atunci din când în când, vă voi mai scrie câte ceva de aici de pe la noi. Deed Dumnezeu ca numai de bine să vă pot scrie. (Ceea-ce e și dorința noastră. Redacția).

Efectele căldurii.

„Erdélyi Híradó” dela 3 Sept. p blică următoarele produse din sezonul castraveți:

„Liga română este frîntă, aceasta în pregiurare se simte în temnițele statului unde martirii sînt întristați.

„Congresul naționalităților, după-cum s'aflat mai tîrziu, s'a făcut prin Lucăcești, pr înțrevenirea familiilor acelora, cari petru aproape de întemnițați. Acestia sînt în legătură strînsă cu Liga și cu oamenii lor d' Ungaria.

„Congresul naționalităților este patent care dovedește frîngerea acțiunii române. Cei inițiați cu siguranță, spun, că banii Ligă în cele din urmă au scăzut foarte. Era mîna, care se întindea cătră Ligă ca în 4 care a lucrat pentru slăbirea Ungurilor această mîna s'a rîcit.

„Scopul ascuns al congresului naționalităților n'a fost decât punerea în curgere a i volului de bani, dar' asta nu s'a putut întimpla. Isvorul banilor dela Ligă de o vreme încoace a secat.

„Este adevărat, că martirii Lucăcești s'află în crîșă de bani. Așa fiind, au pus mișcare cambile, chiar într'o asemenea afacere a fost George Pop de Băsești nainte de congresul naționalităților în Seghedin la apostol din Șișești.”

Congresul naționalităților s'a făcut de prin martiri! Ear' „Pester Lloyd” spunea ziua congresului, că martirii sînt contra lui.

Liga este frîntă și totuși ea a lucra ca congresul să se facă! — Pofitim logică!

Raportul general

al comitetului societății de lectură „Andrei Șaguna” la finea anului școlar 1894—5.

On. Societate!

Timpul present dă o deosebită atențiune progresului în cultură. Încătră ne-am lădrepta privirea, vedem o lucrare dintre ce mai vii cu scop de a se desvolta toate forțele omenești.

Este știut, că mintea și inima condiționează perfecționarea individului. Asupra lui deci se influențează din răspuneri. Se cultiva mintea, pentru-ca oamenii se devină oameni inteligenți, și se cultivă inima, pentru-ca oamenii se devină oameni morali. Timp îndelungat s'a observat un zel exagerat în prim direcțiune, și o neglijență regretabilă cu privire la formarea inimii. Natural, că rezultat a fost contrar intențiunilor. Lumea nu devenit mai fericită, ci din contră cu mult mai nefericită. În urma acestor aparențe triste oamenii au venit la convingerea, că o vilisațiunea numai atunci va fi o bineface pentru omenime, când cultura spirituală se va favorisa în contul culturii morale, ambele să vor desvolta egal. Astfel au luat calea aceasta toate instituțiunile culturale cari lucră la educarea generațiunii. Între acestea un loc de frunte ocupă societățile de lectură. Scopul lor vor să-l ajungă, dar membrilor ocaziune să-și desvolte forțele spirituale, prin producerea de lucrări originale, prin traducerea tratatelor și opurilor mai prețioase, lăsând loc liber discușiunilor de tot felul și punînd la dispozițiunea membrilor biblioteci bogate, diferite jurnale și reviste. Societatea noastră de lectură „Andrei Șaguna” pe lângă acestea mai urmărește un scop însemnat și anume: Introd

la nimicirea fizică a unui popor; sînt însă răboaiă pe terenul cultural.

Cu desvoltarea, fie științifică ori economică se nisuesc popoarele să cucerească teren în fiecare zi. Bărbații de știință ai diferitelor popoare culte emulează pentru câștigarea de adepți culturii lor în sinul popoarelor mai înapoiate. Politicii poartă răboaiă pe terenul economic. Poartă răboaiă vamale, al căror scop este înălțarea științifică și economică a unei țări pe conta stagnării, regresului, ori chiar a nimicirii — în direcțiunea aceasta — a altor țări. —

Dacă acum un popor, ori un stat, va ignora armele, cu cari e atacat, atunci nimicirea lui e mai mult decât sigură.

Timpul modern își făurește armele de luptă în școală, asupra căreia sînt atînitte privirile tuturor. Statele și corporațiunile fiind convinse de importanța rezultatelor, ce le produce școala, emulează în îngrijirea corpului didactic, a progresului în învățămînt, precum și în ridicarea și adoptarea, după cerințele moderne ale edificiilor școlarelor.

Noi, mulțumită Domnului și interesului manifestat de popor, încă posedăm laboratoare de desvoltare intelectuală mai în fiecare comună locuită de Români. Avem învătătorime calificată după pretensiunile legii; n'am făcut însă progresul, ce relative s'ar fi putut face.

Poporul nici azi nu e pătruns de importanța școlii și nu pentru că n'ar ști să judece, ci din cauză, că el judecă și se îndulcește nu atît de teorii, nu atît de expunerea viitoarelor rezultate folositoare ale unui lucru ori instituțiuni, ci de rezultatele practice ale instituțiunii, ori de exemple împrunate cu neîntrerupte sfătuirii și îndemnării. Și tocmai rezultatele practice, peste tot vorbind, noi nu le-am obținut aproape în nici o privință până acum dela școală.

Căci te întreb, iubite frate: poporul a îmbrășcat alt mod de cultivarea agrilor sei? A adoptat utensiliile economice mai perfecte? În grădinile lui extinse și frumoașe în ce privește pozițiunea locului sînt mai mulți pomi roditori și aducători de venit? Grădinile de legume sînt mai ordinate și prestau ele legumele necesare cel puțin pentru trebuințele casnice? Mai mulți copii de țeran sînt la măiestrie? Mai mulți economi își dau pruncii la școale mai înalte?

Te întreb, zic, toate aceste lucruri sînt în mai bună stare decât înainte de aceasta cu 10—20 ani?

Nu s'a făcut aproape nici un progres. Poporul își cultivă pămîntul cu aceleași aparate și în aceeași formă, cum s'au obișnuit strămoșii noștri.

Fiii de țeran sînt cu mult mai puțin pe la școală, decât înainte de aceasta și numai cu 6 ani.

Și oare pentru-ce astfel de stagnare și regres?

Nu s'a discutat în diferite rînduri, nu s'au făcut în ziarele noastre de zi și sîptemănale, propuneri și planuri concretizate pentru înaintarea poporului nostru în diferite direcțiuni? S'au făcut, dar' au rămas întră-tăta. Cei-ce se luptă cu peana, de cari avem puținii, nu sînt în stare ca să-și realizeze planurile. Ei nu au timp, căci la din contră sîntem siguri, că și aceia ar face-o.

Se fac propuneri, dar' nu le executăm. Ne căim, dar' nu lucrăm să ajungem o soarte mai bună.

Nu facem, fiindcă nu sîntem organizați în internul nostru de neam, facem gură cu toți, pentru-ca să nu muncească decât numai câțiva — înși.

E drept, că pe unele terene e suficientă și numai lucrarea cătorva, ear' massa să se pronunțe din când în când. Așa e pe terenul curat politic. Terenul economic și intelectual, ce trebuie, dacă se voește progres, să fie soț nedespărțit al celui politic, e de a se exploata de toți, căci sînt numai capabili de lucru, și capabili sîntem cu toții.

Dar' se revin la școalele noastre, cari ziceam, că nu au dat roadele relative îmbucurătoare, ce ori-cine în drept este să le aștepte. Nu ni-le-au dat, fiindcă nu ne-am îngrijit de ele.

Învătătorii noștri sînt calificați după lege, sînt salariați într'un mod nici de inviat, dar' nici de desprețuit. Poporul jertfește, cât de silă, cât de voe bună, pentru școală tot numai ce poate și ar jertfi totdeauna din dragă voe și încă mai mult decât astăzi, când ar observa, că jertfele lui recompensate sînt prin foloasele ce le aduce școala, când ar observa, că învătătorul nu e învătător și calificat numai pentru sine, ci în linia primă pentru școală, pentru popor.

În popor și azi, și se vorbim drept mai mult ca altă-dată, domnesc multe vici, mai ales împrumutate dela străini, precum înjurăturile, luxul, profanarea Dumeșicilor și sărbătorilor, prin beții și alte. Școala barem în parte ar fi trebuit să ne mîntuească de ele, ori cel puțin să împedecă, ca răul să nu iee dimensiuni atît de mari.

Băieții frecventează școala dela 6—12 ani, și unde n'a eșit din modă școala de repetițiune, până la 15 ani și totuși după atîta timp, după atîta studiu (?), cei mai mulți abia știu silabisă și face câte o trăsătură cu peana.

Ce însemnează aceasta, iubite frate, nimic decât pradă, decât risipă: Băieții, mai puțin de un pătrar de an, nu sînt folosiți la nimic, nu sînt de ajutor părinților în lucrările lor; părinții această pradă de timp sînt constrînși să o mai și plătească, contribuind la salarul învătătorului.

Îmi vei pune însă înainte, iubite frate argument contra aserțiunilor mele, rapoarte despre succesul „bun” ori „laudabil” ce l-a observat la oare-care examen din comuna, rapoarte despre cari cetim ziare și cari vestesc despre progresul ce se face. Eu nu dubitez despre sinceritatea raporturilor, ci din contră trebuie să le fim mulțumitori, fiind reprezentățiunile lor îndemnuri pentru toți cei-ce se interesează de progresul nostru.

Dar' se întemplă, ca învătătorul le-a împărțit „role”, pe cari studiindu-le bine la iatul, le recitează cu ocaziunea examenului cu multă dulceață și claritate.

Dar' să concedem, că examenele întrădevăr au fost bune. Cum se explică faptul, că ostenele bravului învătător, silințele băieților și cunoștințele ce le-au câștigat în cursul anilor de școală nu produc progres dorit cultural, moral și material? Cum se explică faptul, că progresul făcut în școală nu se manifestă și afară din școală, în viața practică? Ceece vede și poporul și așa nu trebuie să ne năram mult, când îl auzim zicînd: „școala este numai o sărăcie fără de nici un folos”.

Explicarea foarte ușoară a acestora s'află în indiferentismul ce-l avem față de progres.

A. p.

area tinerilor ei membri în formele vieții instituționale, cari îi așteaptă ca viitorii funcționari ai sf. noastre biserici și ca cetățeni ai statului.

Permițând acestuia comitetul își ia voe prezenta următorul:

RAPORT GENERAL

societății de lectură „Andrei Șaguna” cu finea anului școlar 1894-5.

Activitatea societății în decursul anului școlar expirat.

A. Activitatea în general.

Societatea și-a ținut ședința de constituire în 15 Sept. v. 1894 în sala cea mare a seminarului „Andrei”, sub prezidiul dlui profesor sem., I. Ghibu, alegându-și de președinte ordinar pe Dr. P. Șpan, prof. sem.; epreședinte: Marcu Jantea, cl. c. III; iar: Romul Mărușan, cl. c. II; redactor foii „Musa”: Andrei Badiu, cl. c. III; arivar și notar al corespondențelor: Avram rb, cl. c. III; controlor: Alexandru Herlea, c. III; bibliotecar: Ioan Savu, cl. c. II; e-bibliotecar: Vasile Butucă, ped. c. I; asar: Iacob Manuil, cl. c. I.

Membrii în comisiunea literară: Nic. bu și I. Toma, cl. c. III; I. Aldea și V. an, cl. c. II; V. Orășan și I. Prodan, cl. I; V. Bica, ped. c. III, și Ioan Pavel, ped. II.

Astfel constituindu-se societatea s'a început divitate și a ținut pentru tractarea agenilor ei peste tot 17 ședințe, parte administrative, parte literare și parte mixte. — între acestea 14 au fost ordinare, 1 extraordinară, 1 de constituire și 1 festivă.

Președintele Dr. P. Șpan a condus 11, epreședintele Marcu Jantea 5, ear' ședința de constituire a condus-o, precum s'a amin- d' dl profesor I. Ghibu. În aceste ședințe cietatea a adus diferite concluse, cari toate au executat. Înaintea publicului și-a încercat societatea modestele ei puteri la 29 Nov. 1894 în preșarea Sf. Andrei, arangiând și în anii trecuți o ședință festivă în pia- omorie a marelui arhipăstor A. Șaguna. Cu asiniunea aceasta s'a intrunit în sala cea mare seminarului „Andrei”, aproape toată inteli- gența română din Sibiu și un număr frumos familii și persoanele fruntașe din giur, ri au urmărit cu atențiune și vădită plă- re prestațiunile tinerilor debutanți.

După ședința membrii societății s'au in- unit, conform usului, la restaurantul „George rdeanu”, unde au petrecut circa 2 ore în esența președintelui lor, a mai multor pro- sori seminariali și a altor bărbați inteli- genți, îndemnându-se din partea acestora prin rbriri potrivite și elocvente de a se insu- și pentru tot ceea ce este adevărat, bun și imos, și producându-se înșiși prin vorbiri, clamațiuni și cântări. Foile românești din e s'au declarat satisfăcute cu întocmirea și ecutarea programului și ne-au adresat cu- nte de laudă, ear' în ce privește rezultatul aterial cu bucurie și cu adâncă recunoștință de onorat public românesc, constată un nit curat de 85 fl. 81 cr. În anul acesta cietatea a numărat 22 membri fondatori, 6 membri ordinari, 1 membru ajutător; cu i membri ordinari și cu 2 membri ajută- ri mai puțin ca în anul trecut.

B) În special.

Activitatea societății se împarte în liti- ră și administrativă.

La societate ca corporațiune literară au 14 operate. Dintre acestea au fost 10 de caracter teologic, 2 de cuprins istoric și 2 de cuprins literar, și 6 de cuprins poetic. Pentru de a se induce în foaia „Musa”, dl profesor I. Ghibu a declarat comisiunea liti- ră admisibilă pentru de a se induce în foaia „Musa” și s'au înapoiat autorilor, ear' teate prea târziu n'au mai putut fi puate și s'au înmanat autorilor.

ate operatele au fost temeinic și ne- criticate de comisiunile exmisse de nă în parte de societate.

Operetele prime s'au indus în foaia „Musa”, care a apărut în 12 numeri, ear' cri- ticele au operetele originale se pă- sesc în arhiva societății.

La cursul anului s'au declamat de di- versuri ai societății mai multe poezii și cietatea le-a ascultat cu plăcere și cu observările sale, atât cu privire la conținut și s'au înmanat autorilor.

ate operatele au fost temeinic și ne- criticate de comisiunile exmisse de nă în parte de societate.

Operetele prime s'au indus în foaia „Musa”, care a apărut în 12 numeri, ear' cri- ticele au operetele originale se pă- sesc în arhiva societății.

La cursul anului s'au declamat de di- versuri ai societății mai multe poezii și cietatea le-a ascultat cu plăcere și cu observările sale, atât cu privire la conținut și s'au înmanat autorilor.

ate operatele au fost temeinic și ne- criticate de comisiunile exmisse de nă în parte de societate.

la cas de foc, ar rămâne lipsită fără de nici o rebonificare, de cel mai mare bun al ei, a asigurat la institutul de asigurare „Transil- vania” biblioteca și sala de lectură cu toate obiectele ce se află în ele în sumă de 4500 fl.

d) Pentru mai buna asigurare și fructi- ficarea capitalului neatingibil, societatea, la îndemnul președintelui ei, a cumpărat un scris fonciar în valoare de 1000 coroane dela institutul de credit și economii „Albina”.

e) Deoarece ce s'a aflat, că inventarul averii imobile a societății este manc și în mare parte neisprăvit, din care cauză biblioteca se află în oare-care disordine, societatea a exmis o comisiune, care după o muncă îndelungată și anevoioasă a îndreptat și amplificat inven- tarul cel vechiu și așa astăzi societatea dis- pune de un inventar exact despre întreaga ei avere imobilă, cu excepțiunea unui număr re- lativ însemnat de cărți, cari au a se induce la anul

f) Dispunând societatea încă de un număr considerabil din „Almanachul” eadat cu oca- siunea jubileului de 25 ani dela întemeierea ei, a depus 50 exemplare la librăria archi- diecesană cu rabat de 25%, pentru mai ușoara vânzare.

CRONICĂ

Sibiu, 4 Sept. n.

Archiduce decorat. Maiestatea Sa Im- păratul Francisc Iosif a maiestiat pe Archi- ducele Francisc Salvalor, locotenent-colonel în regimentul nr. 15 de dragoni, se primească și se poarte insigniile de mare-cruce a ordi- nului „Steaua României”, conferite de M. Sa regele Carol I.

Cea mai nouă osândă. Din Deva ni-se împărtașește, că tribunalul de acolo cel care mai anul trecut a osândit pe țeranul Doțu Ioan pentru „agitatie”, pentru-că într'o zi de veselie ar fi zis, că vin ei Muscalii să-i învețe pe Unguri, — a dat zilele acestea o nouă probă de patriotim, croind unul al doilea țeran român, lui Ioan Herlea (nepot al bravului Moș Herlea din Vinerea), pe- deapstă de trei luni închisoare pentru o telegramă ce ar fi adresat osândiților în procesul Memorandului. Vom reveni asupra acești nou soiu de intimidări, pus la cale contra țeranilor nostri. Și până atunci însă, felicităm pe bravul Ioan Herlea despre care aflăm, că bine s'a ținut în fața juzilor.

Dr. Weigand în Bănat. Ni-se scrie: Ca se vedeți atențiunea cu care „patrioții” vreau să distingă pe dl Weigand în petrecerea sa din Bănat, vă trimitem copia unei ordina- țiuni solgăbirăști trimise de sigur la po- runcă ministerială către notariate. Ordi- națiunea e următoarea:

„Arról értesültem, hogy bizonyos Wei- gand nevű németországi tanár a román vi- szonyok tanulmányozása végett az ország rom- ánok által lakott vidékei beutazni szándé- kozik, hogy a tulzó agitátorokkal érintkezésbe lépjen. Felhívom ennélfogva, hogy ha ne- vezett tanár körlete területek megjelienik, hozzám rögtön küldönczezel jelentést tegyen és midőn ott megjelenik működését éber fi- gyelemmel kíséresse.”

Românește: „Am aflat, că un oare- care Weigand, profesor din Germania, are de gând să facă, în scopul studiilor referențelor române, o călătorie prin părțile țerii locuite de Români, ca să se pună în contact cu agi- tatorii extremi. Vă provoc deci, ca venind numitul profesor în cercul D-voastre, să-mi raportați imediat prin curier și să urmăriți cu multă atențiune activitatea aceluia.”

Eată statul polițai cu scârboșul seu regim de spionaj și detectivi. Dar' bine e așa! I-se dă privilegiu și dlui Weigand să-i cunoască pe „patrioții” nostri și să-i apreteze după merit.

Contra literaturii române. Miniștrii Percezel și Vlăsces de nou au început o luptă de extirpare contra literaturii române. De astă-dată e vorbă de 17 cărți școlare, care s'au prețit, că ar fi contrare statului și agitatorice în contra constituției, sunt oprite prin o generoasă ordinațiune a lui Percezel. „Egyetértés” din 4 Septembrie la acest ordin zice: „vremuri grele pentru literatura și pro- ducțiunile literare românești.” De geaba, măn- tuirea patriei cere aceste măsuri!

Cultură ungurească. Ni-se scrie: Când îți vine cineva în casă, bunăcuviința aduce cu sine, ca să-l primești cu blândetă și bunăvoință, chiar și când nu ți-ar fi tocmai pe plac. Aceasta o știe fiecare opinar român. Țeranul român primește totdeauna bine pe oaspeții la casă. Nu o știu aceasta însă slujbași unguri! În Drăuț s'a întâmplat că în 12 August fiind trimiși de reprezentanța comunei Drăuț cinci înși, anume: Ioan Bocșa, Teodor Jula, Onuț Strb, Iosif Beșa și Pavel Rad în frunte cu judele comunal, am mers la dl protopretor în ceva treabă a unor porunci, ce pretorul ne po- runcise cu vorba judeiului comunal, dar' cari nouă nu ne plăceau. Ajuns însă la cancelaria pretorială, pretorul în loc de a asculta plân- sorile ce le aveam, ne-a primit cu vorba: „Vă cunosc cine sunteți”, deși nu ne-a văzut încă în viața domniei-lui, și fără a ne asculta, ne-a dat afară din cancelarie, ba pe cel din urmă l-a și injurat! Eată cinstea cu care ne cu- prind cei dela cârmă.

Onuț Sărb.

Un brav creștin. Din Mercurea ni-se scrie: Iubitorii de D-zeu, creștinii Ioan Stroi și soția sa Dobra, proprietari și locui-

tori în Căcova, cunoscând stările cele slabe ale bisericii greco-orientale din Mercurea, s'au făcut începători unui izvor bisericesc, adică au dăruit în bani gata o mie de florini (1000 fl. v. a.) cu înțelesul, că în 50 de ani să nu fie iertat nimenea a știirb din acel capital, și numai de atunci să înceapă a se folosi interesele lui, pentru trebuințele sfintei biserici. Nu putem din de ajuns lăuda pe bravul creștin pentru frumoasa sa faptă, plăcută lui D-zeu și oamenilor.

De ale „Asociației.” Ni-se scrie: On. redacțiune! În numărul 187, la ședința a II-a a „Asociației” la Blaj, corespondentul „Tri- bunei” imi reproduce greșit motivarea privi- toare la Manualul propus de dl Costin. Eată textul autentic din raportul comisiunii fi- nanciare: „...autorul cere, ca comitetul cen- tral să eșerie concurs pentru cea mai bună carte, scrisă în stil popular despre acele legi ale statului, cari privesc averea și drepturile țeranului; acest op ar ave să-i fie un fel de călăuz practic, în limbaj ușor popular, cum are țeranul însuși să-și susțină, câștige sau apere averea lui cu puțină spese și fără per- dere zadarnică de timp, ferindu-l, prin po- vește practice, întemeiate pe legi, de a fi ex- ploatat prin procese îngreunătoare de unii ju- riconsulți străini, poate fără durere călă- soarea țeranului român” șcl. Raportul l-am c et it și motivat verbal, după replica dlui Dr. Andrei Micu, avocat, despre care ear- drăși greșit se zice, că ar fi „protestat contra cuvintelor dlui N., că advocații în șe a l a”. Rectific. Eu nu am afirmat cuvintele, ce 'mi-le atribuie raportorul, domnul Micu earăși nu a protestat contra cuvintelor neexprimate. Adaug, că în numele comisiunii financiare, am reces însumi dela urgența propunerii, ca să se eșerie concurs și am aderat însumi, ca numai la anul să raporteze comitetul cen- tral. August A. Nicoară.

Manual de istoria literaturii ro- mâne de Enea Hodoș. Caransebeș, edi- tura autorului.—Manualul dlui profesor Enea Hodoș a apărut și costă pentru Austro-Un- garia un florin. Cartea se poate procura dela autorul în Caransebeș.

Mai târziu, autorul speră să publice și o Carte de cetire, ca întregire a manua- lului apărut.

Rectificare. Dl Tit Bud, vicarul Mar- mației, rectifică în „Gazeta Transilvaniei” știrea, că d-sa ar fi vorbit într'un toast des- pre dragostea și pacea dintre Români și Un- guri din Marmăția și că ar fi zis, că Româ- nii din Marmăția chestie națională nu cunosc. Pentru dovedirea rectificării sale publică că- teva șire din o foaie ungurească din Sighet, în care e resumat conținutul toastului d-sale. Din aceste șire apare, că dl Bud a închinat pentru înțelegerea pacinică cu toate naționa- litățile din țeară și a vorbit despre dragostea și pacea ce există între Rutenii (nu Maghiarii) și țatre Români din Marmăția. Fiindcă în urma ziarului clujan, „Erdélyi Híradó”, am publicat și noi știrea falsă de mai sus, ne simțim datori să luăm la cunoștință și noi re- ctificarea trimisă „Gazetei Transilvaniei”.

Rugare către inteligența și poporul din giurul Hunedoarei. Duminecă în 8 Sept. c. n. corul bisericii noastre din Deva va da în Hunedoara un concert. În aceeași zi dimi- neața la 9 ore va cânta liturgia în 4 voci a eminentului nostru profesor George Dima, în biserica gr-ort. din Hunedoara. Atrag și prin aceasta atențiunea on. inteligenței și a poporului din giurul Hunedoarei asupra acești concert, rugându-i să deie concursul iubirii frățești. Poporul mai sărac vină dimineața le bisericii, cel mai cu prindere să-și deie și obolul seu scara la concert, al cărui venit curat se împarte pe seama bisericii din Ha- nedoara și a corului din Deva. Deva, 3 Sept. 1895 n. c. August A. Nicoară.

În atențiunea preoților din Bucovina. Ni-se scrie: Nu putem să nu atragem atenția patrioților bucovineni asupra situației triste și periculoase ce se prepară cauzei na- ționale la Câmpulung, care până acum a fost un centru al vieții românești din Bucovina. Pentru alegerea de primar ce e în perspec- tivă, se fac din partea autorităților cele mai mari presiuni pentru a sprigini candidatura Ovreului Storfier, un fost judecător, suspendat din oficiu pentru incorectități. Acest individ le e autorităților mai convenabil de cât un Român cinstit și leal? Pentru Storfier intervin — durere! — și influențe românești (?). Se zice, că un consilier român (?) din Lemberg și pă- rintele archimandrit Arcadiu Ciupercovici sunt agenți de-ai lui. Rușine!

Din Bucovina. Anunțasem în ziarul nostru, că brava societate academică din Cerna- uți, „Junimea”, va arangia la Câmpulung o serie de petreceri cu caracter național pro- nunțat. Primim o corespondență, ce descrie amănunțit decursul splendid al festivităților junimiste din Câmpulung. Regretăm a nu dis- pune de spațiu, căci cu plăcere am fi prezentat cetitorilor nostri un tablou de viața socială română din Bucovina, cu atât mai mult, cu cât din el reiasă succesul prea frumos al „Ju- nimii”, atât de simpatice nouă. Sântem ne- cesitați a da numai câteva date în extras. Balul „Junimii” a fost intrunit aproape întreaga inteligență română din Câmpulung și din im- pregiurime. Au lipsit numai vre-o două-trei familii, infiltrate de veninul strainismului. Pe- trecerea a fost cât se poate de animată și oaspeții „Junimii” vor păstra cele mai plă- cute suveniri. A doua zi a urmat o excur- siune pe „Runc”, un admirabil loc în apro- pierea orașului. Seara a fost consacrată unui banchet în sala frumos decorată a hotelului comunal. La banchet au participat și fruntașii și poporeni din satele învecinate. Numai din Câmpulung au lipsit poporeni, o zicem cu mult

regret și sperăm, că nu se va mai întâmpla. S'a vorbit frumos și s'a produs însușețire pentru cauza națională. Remarcăm orația pre- ședintelui „Junimii”, în care acesta a arătat fazele, prin cari a trecut societatea, accen- tuând, că devisa tinerimii este: „cu poporul și spre binele lui”. A vorbit excelent apoi dl Dr. E. Cricilević, despre virtuțile bărbatului național, învâpând tinerimea de a rivali aceste virtuți neîntrecut de frumoase.

Dl Cuparescu a salutat oaspeții adu- nați și li-a adus mulțumite calde în numele „Junimii”, ear' dl Ionescu a adresat cu- vinte sincere și bine primite poporenilor, ce- rind, ca ei să păzească legătura de solidari- tate ce s'a stabilit între toate clasele popora- țiunii românești din Bucovina. Apoi a luat cuvântul dl Leușteanu, fruntaș Român din comuna Fundul-Moldovei. Dl Leușteanu a zis în tunete de aplauze, că poporul iubeste ti- nerimea energică și națională; el are încre- dere în ea și o va urma pe calea luptei pentru onoare și națiune. Maiestatea Sa ni-a dat legi bune. Să ne folosim de ele. Și îl rugăm — cam așa vorbi dl Leușteanu — pe onoratul guvern, să ne ajute ca să progresăm, să ne facem părtași de binefacerile culturii, dar' nu- mai și numai rămânând fi credincioși ai ma- mei noastre, și scumpei națiuni românești. Dl protopreșbiter Balmoș, un conducător probat al Românilor din districtul Câmpulungului și al Dornei, salută „Junimea” în numele cle- rului din decanatul Câmpulungului și o asi- gură de simpatia preoților, care e mândră a a vedea în tinerimea sa atâtea sentimente no- bile și atâtea devotament pentru marea și sfânta noastră cauză. În decursul banchetului sosi- seră multe telegrame și scrisori. Mare însu- șețire a produs o scrisoare din partea Românilor din Bistrița, care vorbea despre congresul naționalităților ce era tocmai atunci întrunit la Budapesta. Îmunitie strigate de „se trăească” răsuna. Înregistrăm, că autoritățile locale s'au purtat cât se poate de incorect față de studenții ro- mâni. „Junimea” arborase pe hotelul comu- nal, în care avea să se țină banchetul, stea- gurile sale tricolore și cele ale imperiu- lui. Ambele fură date jos. La bal, excursiune și la banchet a asistat în uniformă un ofițiar al comisariatului de poliție, stin- dind prin purtarea sa indignare. Sântem informați, că toate aceste infamii vor forma obiectul unei interpelări. Notăm cu durere, că primul din Câmpulung, Floace, a dat mână de ajutor la șicanele, ce se pregătiau „Junimii”, dar' cari au fost res- pînse cu tact și demnitate din partea tinerimii brave. Petrecerile arangiate de „Ju- nimie” la Câmpulung au avut un mare succes moral și dorim, ce ele să se perpetue din an în an.

Contribuiri benevole. Pentru ajuto- rarea eminentului student Ilie Ganea au mai incurs la administrația ziarului nostru dela un student septiman 50 cr., și dela domnul George G. Comșa din Sărata 2 florini.

Bandă de hoți. O telegramă din Bărcănești (România) informează pe „Timpul”, că o bandă de șese tâlhari, bine organizată, s'a ivit prin împregiurimi, adăpostindu-se prin porumburile de pe moșiile Bărcănești și Elisa Stoenesti. Autoritatea ad- ministrativă din localitate se află în urmărire a tâlharilor.

Holera. Ieri, în 4 Septembrie n., s'a ivit în Sibiu un cas de moarte cu simptome holericiforme. Mortul aparține clasei inteligente. Autoritățile orășenești au luat imediat toate măsurile de precauțiune, încât deocamdată nu există nici un motiv serios de îngrijire.

Posta redacțiunii.

O deslușire. În lipsa tuturor redactorilor „Tri- bunei”, care erau (și unul mai este) duși din Sibiu: la Blaj și (unul) la Bruxelles, — subscrierul am publicat articolul studentului Mărior, (în filosofie, la univer- sitatea din Budapesta), pentru care am eu să răspund, el dorind a ră-ânea nenumit.

Celor, pe care îi interesează!

Ioan D. Doleanu,
colaborator la „Tribuna”.

MAI NOU.

Străinătatea

despre

conferența interparlamentară.

Foarte numeroase sunt ziarele cari se ocupă despre conferența interparla- mentară și îndeosebi, de lupta susținută acolo de cei trei membri Români, cum și despre congresul naționalităților.

În Francia am numărat până acum vre-o patruzeci de ziare, în frunte pă- șind „Les Débats”, „Le Gaulois”, „L'Estafette”, „La libre parole”, „La Paix”, „Le Rappel”, „La Verité”, „Le Siècle”, „La République française”, „La petite Presse”, „Le Figaro”, etc.

Cadrul ziarului nostru nu ne per- mite să aducem în traducere și în în- tregime toți articolii din aceste nu- meroase ziare.

Destul, că putem afirma, că toate sânt în favorul Românilor. În termini energici, presa franceză continuă a aplauda congresul naționalităților dela Buda- pestă, și a desaproba hotărârile confe- renței interparlamentare de a merge la Budapesta în 1896, — scrie „Voința Națională”.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 3 Sept. n. 1895

Săminte	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo	
		dela	până		dela	până
Grâu						
Bănățeneș nou	75			76	5.65	5.71
Grâu dela Tisa	75			76		
Grâu „Pesta”	75			76		
Grâu de Alba-Reg.	75			76		
„Balca”	75			76		
Grâu ung. de Nord	75			76		
Soluți						
Secară				70-72	5.65	5.71
Orz				60-62	5.80	6.00
„				62-64		
„Ovės				64-66		
Cucuruz (porumb)				39-41	6.40	6.70
„bănăț.				75	6.75	6.80
„de alt soiu				75	6.00	6.05
Mei						
Hrișcă					6.00	6.60
Mărfi pe termen						
Grâu		Sept.-Oct.	7.01			7.03
„Cucuruz		Mart.-Apr.				
„Ovės		Maiu.-Iun.	6.19			6.21
„		Iulie-Aug.	6.20			6.22
„		Mart.-Apr.				
„		Oct.	5.79			5.81
Produse diverse						
		Soluți		Cursul		
				dela	până	
Sēm. de trif.		Lucernă ungurească		35.00	40.00	
„		roșie		55.00	60.00	
Oleu de rap.		rafinat				
Uns. de porc		dela Pesta		53.00	54.00	
„		dela țeară				
Slănină		svântă		48.50	49.50	
„		afumată		53.50	54.50	
Său						
Prune						
Licitar		slavon, nou		18.25	18.75	
„		bănățeneș		17.00	17.50	
Miere		brută				
„		galbăni străcurată				
Ceară		de Rosenau				
Spirit		brut				
„		Drojdiițe de spirit				

Cursul pieții din Sibiu.

Din 5 Septembrie n. 1895.

Hartie-monetă română	Cump.	9.54	vend.	9.58
Lire turcești		10.71		10.79
Imperiali		9.62		9.66
Ruble rusești		1.29.50		1.29

Bursa din Budapesta.

Din 3 Septembrie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%		123.50
„ de aur ung. 4%		123.50
„ ung. val. cor. 4%		99.40
Imprumutul căilor ferate ung.		125.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		123.00
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		108.00
Bonuri rurale ung.		98.00
„ croate-slavone		98.75
Obligațiunile desp. regalilor		101.25
Imprumut cu premiu ung.		158.00
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		147.00
Renta de hârtie austriacă		101.00
„ de argint austriacă		101.00
„ de aur austriacă		123.00
Losurile austriace din 1860		107.00
Acțiunile băncii austro-ungare		107.00
„ de credit ung.		107.00
„ de credit aust.		107.00
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina”		

Nu fugi de noroc!

CASA DE BANCĂ JACOB L. ADLER

[2400] 5-8

Braşov - Sibiu

aduce la cunoştinţa p. t. publicului, că

Sorturile Mileniului

întregi, în zecimi şi douăzecimi au sosit şi se pot ridica la casele respective.

În total s'au exmis 100.000 sorturi, dintre care vor câştiga 314999 bucăţi, adică tot al treilea sort, şi anume

Câştigul principal un milion

apoi 600.000, 400.000, 200.000, 100.000, 80.000, 60.000, 50.000, 40.000, 30.000, mai multe de câte 20.000, 15.000, 10.000, 8000, 6000, 4000, o sută zece câştiguri à 2000, şi două sute treisprezece à 1000 coroane etc. etc.

Din câştiguri nu se face nici o detrageră.

Losuri întregi à 40 fl., zecimi à 4 fl., douăzecimi à 2 fl. se mai găsesc în cele mai plăcute serii.

Prospecte gratuite.

Cine cutează câştigă!

Prima bererie magh. pe acţii în Steinbruch.

Spre binevoitoare atenţiune!

Stimabilii noştri muşterii, cât şi p. t. consumenţii sunt cu tot respectul rugaţi a fi cu atenţiune şi a nu schimba marca noastră cu marca celeialalte bererii din Steinbruch.

Atât butoaiele, cât şi sticlele noastre sunt provăzute cu întreaga adresă: prima bererie magh. pe **ACTII** în Steinbruch, fiind şi dopurile sticlelor astfel înfăşate.

Cu distins respect

[1945] 12-12

Depozitul principal

al primei bererii magh. pe acţii în Steinbruch.

Sibiu, strada Schewis nr. 3.

Prima bererie magh. pe acţii în Steinbruch.

Câştigul principal un milion!

Câştigul principal un milion!

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broş., elegant. Un exemplar cu preţul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost şi nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruş Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală şi tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Preţul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării şi jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Tein legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăciţitul.** Obiceiurile ţerandilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Flica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărăţitul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din gura Năşendului. De George Coşbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Eunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu preţul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad şi Cetrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări şi răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coşbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldăruşa cu trei picioare.** Poveste franţuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genuşotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un peţitor îndărătnic.** Novă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
22. **Seapăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Graiului din cetini.** De George Coşbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coşbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieţi.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proştilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Măscin-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă şi peana aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coşbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roşeni.** Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moţa. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Princoasa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moţa. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moţa. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Anton Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posecul bun de inimă.** Comedie în acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnişoarele Al. şi Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul şi cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moţa. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Ensalin pécourarul.** Poveste de Nicolae Trimbiţianu. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Ene Hodoş. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor şi preste to vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI şi BROŞURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ŞI DE CUNUNIE

Carte şi epistole

Circulare şi preţ-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recunite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac şi cerere

Mare deposit
de hârtie de scris şi concept, precum şi hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Diferite cărţi ştiinţifice şi literare
Elegant legate sau broşurate.

Dicţionar

român-german şi german-român.

Preţuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.